

KÖNYV KÖNYVTÁR KÖNYVTÁROS

Hiller István oktatási és kulturális miniszter,
valamint Schneider Márta szakállamtitkár
a **Magyar Kultúra Napján**

BIBLIOTÉKA EMLÉKÉRMET

adományozott

Csirmazné Cservenyák Ilonának, a mezőkövesdi Városi Könyvtár igazgatójának, a helyismeret, a helytörténet, a közösségi információs szolgáltatások területén, valamint a könyvtáros szakmai szervezetekben végzett kiemelkedő munkájáért.

Dékány Zoltánnának, a lakiteleki Községi Könyvtár vezetőjének, az új könyvtári szolgáltatások bevezetéséért, a könyvtár fejlesztéséért és kulturális szervező munkájáért.

Hölgyesi Györgyinek, az Országos Széchényi Könyvtár – Könyvtári Intézet osztályvezetőjének, a színvonalas, korszerű központi szolgáltatások megszervezéséért.

Kovács Évának, a Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár Dél-pesti Régió igazgatójának, a fővárosi könyvtárügyéért, a régiós szolgáltatások fejlesztéséért végzett kiemelkedő munkájáért.

Körmendy Kingának, a Magyar Tudományos Akadémia Könyvtára munkatársának, a könyv- és könyvtártörténet területén végzett magas színvonalú szakmai és tudományos munkásságáért.

Moldován Istvánnak, az Országos Széchényi Könyvtár osztályvezetőjének, a Magyar Elektronikus Könyvtár kialakításáért és fejlesztéséért.

Radnai Margitnak, az Országos Idegennyelvű Könyvtár munkatársának, volt főigazgató-helyettesének, az Országos Idegennyelvű Könyvtár korszerűsítéséért végzett kiemelkedő munkájáért.

Szabó Jánosné Taczmann Máriának, a jászberényi Városi Könyvtár és Információs Központ igazgatójának, a jászberényi városi könyvtár megújításáért és szolgáltatásainak fejlesztéséért.

Venyigéné Makrányi Margitnak, a miskolci II. Rákóczi Ferenc Megyei Könyvtár igazgatójának, a megyei közkönyvtári ellátásának fejlesztéséért és a szakmai szervezetekben végzett munkájáért.

Vraukóné Lukács Ilonának, a nyíregyházi Móricz Zsigmond Megyei és Városi Könyvtár könyvtárosának, a határon túli magyarok könyvtári ellátásában végzett tevékenységéért.

A kitüntetetteknek szívből gratulálunk és további sikereket kívánunk!

KÖNYV, KÖNYVTÁR, KÖNYVTÁROS

---

17. évfolyam 2. szám

2008. február

Tartalom

Könyvtárpolitika

- Hiller István:** A Magyar Kultúra Napja 3
Bartók Györgyi–Mezey László Miklós: A Könyvtári Minőségi Díjról. Interjú Skaliczki Judittal, az Oktatási és Kulturális Minisztérium főosztályvezető-helyettesével 5
Nagy Attila: Sorsok és mesék 10

Műhelykérdések

- Ládi László:** Könyvtár 2.0 16
Tamás Kincsó–Vasbányai Ferenc: HUMANUS – Humántudományi Tanulmányok és Cikk Adatbázisa 29

Konferenciák

- Nagy Éva:** Határtalan irodalom. Konferencia a Berzsenyi Dániel Könyvtárban 35
Marton Erika: Lobbizás, avagy hogyan adjam el a könyvtáramat? 40

História

- Pogányné Rózsa Gabriella:** Két könyvtári törvénytervezet, 1947–1950 44

Perszonália

- Pogány György:** Kókay György (1929–2007) 52

Kiállítás

- Dippold Péter:** „Áthatások” 55

Könyv

- Hangodi Ágnes:** Új tagja van a XX. századi könyvtártörténeti monográfiák (nem túl hosszú) sorának 57
Tóth Andrea: 70kedő krónikás 59

From the contents

István Hiller (Minister of Education and Culture): Speech at the decoration ceremony on the Day of Hungarian Culture (3);
Györgyi Bartók–László Miklós Mezey: Quality Prize for Libraries. Interview with Judit Skaliczki, Head, Library Department, Ministry of Education and Culture (5);
Attila Nagy: Fates and tales. The pedagogical and psychological aspects of tale reading (10)

Cikkeink szerzői

Dippold Péter, az Országos Széchényi Könyvtár különgyűjteményi és tudományos igazgatója; *Hangodi Ágnes*, a Könyvtári Intézet osztályvezetője; *Hiller István*, oktatási és kulturális miniszter; *Ládi László*, a Könyvtári Intézet osztályvezetője; *Marton Erika*, a budapesti Goethe Intézet munkatársa; *Nagy Attila*, olvasáskutató; *Nagy Éva*, a szombathelyi Berzsényi Dániel Könyvtár igazgatóhelyettese; *Pogány György*, a püspöki Kármán József Városi Könyvtár igazgatója; *Pogányné Rózsa Gabriella*, a szombathelyi Berzsényi Dániel Főiskola oktatója; *Tamás Kincso*, az Országos Széchényi Könyvtár osztályvezetője; *Tóth Andrea*, a Könyvtári Intézet munkatársa; *Vasbányai Ferenc*, az Országos Széchényi Könyvtár munkatársa

Szerkesztőbizottság:

Bartos Éva (elnök)

**Biczák Péter, Borostyániné Rákóczi Mária, Győri Erzsébet,
Kenyéri Kornélia, Poprády Géza**

Szerkesztik:

Bartók Györgyi és Mezey László Miklós

A szerkesztőség címe: 1827 Budapest, I. Budavári Palota F épület – Telefon: 224-3791; E-mail: 3k@oszk.hu;

Internet: www.ki.oszk.hu/3k

Közreadja: a Könyvtári Intézet

Felelős kiadó: **Bartos Éva**, a Könyvtári Intézet igazgatója

Technikai szerkesztő: **Korpás István**

Borítóterv: **Gerő Éva**

Nyomta az AKAPRINT Nyomdaipari Kft., Budapest

Felelős vezető: **Freier László**

Terjedelem: 5,7 A/5 kiadói ív.

Lapunk megjelenését támogatta az
Oktatási és Kulturális Minisztérium
Nemzeti Kulturális Alap

OKM

nka
Nemzeti Kulturális Alap

Terjeszti a Könyvtári Intézet
Előfizetési díj 1 évre 4800 forint. Egy szám ára 400 forint
HU-ISSN 1216-6804

Hiller István

A Magyar Kultúra Napja*

A kultúra Magyarország névjegye. Megerősítettük és új rendszerbe állítottuk a magyar kultúra külföldi megjelentetését. A tavalyi évben felépítettük és átadtuk az új Collegium Hungaricumot Berlinben, felújítottuk és eredeti szépségébe helyztük a Római Magyar Akadémiát, kibővítettük a Párizsi Magyar Intézetet, új és korszerű környezetbe helyeztük a Varsói Magyar Kulturális Központot.

Sikeres magyar kulturális évadot rendeztünk Németországban – Ungarischen Akzent címmel, eredményes a Kulturális évad Kínában (sohasem csináltunk még Európán kívül ilyet), és „Magyar Masala” címmel kulturális fókuszot rendeztünk Indiában. Létrehoztuk a magyar kulturális diplomácia központi intézetét, a Balassi Intézetet, és megalkottuk a kulturális diplomácia új networkjét, a kulturális szakdiplomata hálózatot. Ennek részeként kulturális szakdiplomatát küldtünk Pekingbe. Sanghaiba, Tel-Avivba, Belgrádba és Zágrábba.

Eredményesen folytatódott az európai és világkultúra hazai bemutatása. A rendszerváltás óta a leglátogatottabb kiállítást rendeztük meg az immár megszokott, nagy kiállítások sorában. A Van Gogh-kiállítást 483 ezren látták, és örömmel fogadtuk, hogy a múzeumi boom vidéken is eredményt hozott. Ezúton is gratulálunk Debrecen városának a nagyszerű Leonardo-kiállítás bemutatásához. Tegnap útjára indítottuk a Reneszánsz évet, amely 2009. január 22-éig tart, és másnap, január 23-án a Fesztiválzenakar koncertjével a Carnegie Hallban megkezdődik a New-York-i Magyar Évad.

Ezzel együtt nagyon sok minden nincs rendben.

A legfontosabb cél a közművelődés, a magyar közkultúra megerősítése. Az esélykülönbségek csökkentése, a tehetséggondozás, a közkultúra programkínálatának színvonalemelése csak forrásbővítéssel lehetséges. Ennek érdekében két lépést kívánunk tenni.

Célunk, hogy a költségvetés közművelődésre biztosított támogatását minden évben reálértékében növeljük. Azt kívánjuk elérni, hogy a következő költségvetéstől kezdődően a közművelődés támogatása legalább a mindenkori infláció+5százalékkal bővüljön, és fokozatosan növeljük a közművelődés mozgásterét.

Továbbá korszerűsíteni kell a Nemzeti Kulturális Alap forrásbázisát. Az elmúlt tíz évben igen jelentősen átalakult a magyar társadalom kulturális fogyasztási

---

* Elhangzott a Magyar Kultúra Napja alkalmából rendezett kitüntetésátadó ünnepségen a Néprajzi Múzeumban, 2008. január 22-én.

szokásrendje. Értéküket veszítették olyan járulékkforrások, amelyek korábban jelentősebb bevételt hoztak az NKA-nak – a technika korszerűsítésével egyszerűen „kimentek a divatból” –, gondoljunk például arra, ki vásárol ma audio magnó-kazettát – más oldalról megjelentek olyan termékek és szolgáltatások a kulturális piacon, amelyek egy évtizede még egyszerűen nem is léteztek, így értelemszerűen nem lehetnek részei az NKA rendszerének. Ezért korszerűsíteni és aktualizálni kell a jelenre a viszonyokat és ezzel megerősíteni a Nemzeti Kulturális Alap lehetőségeit. Ezt a feladatot ebben a félévben el kell végezni.

Az említett két lépéstől függetlenül ebben az évben, 2008-ban a már korábban közzétett kulturális modernizáció programunk alapján fokozatosan megkezdjük a közművelődés forrásbővítését.

Az oktatásban és kultúrában több megszorítás nem lesz. Fokozatosan, előbb csekélyebb mértékben, majd folyamatosan gyorsuló ütemben kívánunk fordítani közművelődésre. Erre az Oktatási és Kulturális Minisztérium elért költségvetési pozíciója, és főként a tárca költségvetésének valamivel nagyobb mozgásteret biztosító belső szerkezete megeremti a kezdeti szerény feltételeket. A hagyományos támogatási formák mellett ezt a célt biztosítja a Reneszánsz év bázisa. A Reneszánsz év költségvetéséből a színvonalas megemlékezések és programok mellett 2,4 milliárd forintot fogunk biztosítani kulturális fejlesztésre, mindenképp a közművelődés és a művészetek külön támogatására.

2008-ban az év első felében befejezzük a Színházi törvény szakmai és kormányzati, politikai egyeztetését, és terveink szerint ebben az évben a Parlament elé tárjuk a törvénytervezetet azzal a szándékkal, hogy a törvényhozás elfogadja azt. A parlamenti tárgyalás során az a célom, hogy minél kisebb elutasítást és minél nagyobb támogatást szerezzek a törvényhez.

Minden reális és jobbító kritikát szívesen fogadok érkezzék az kormánypárti vagy ellenzéki oldalról.

Végezetül szeretném kiemelni, hogy a Magyar Kultúra Napján nemcsak kulturális, közművelődési teljesítményeket kívánunk elismerni, hanem a magyar oktatásügy számos kitűnőségét is. A nyilvánosság előtt is azt kívánom megjeleníteni, hogy kultúra és oktatás, közművelődés és közoktatás érdekei és céljai egy és ugyanazok. Ahogy egy jó tanító nemcsak leckéket tanít meg és oktat, hanem nevel is, előbbre viszi a közkultúrát, úgy a jó közművelődési szakember gyarapítja az ismereteket és tanít is. Oktatás. Kultúra. Innováció.

Önök ilyen kitűnőségek. A Magyar Kultúra Napján tisztelettel köszöntöm Önöket!

A Könyvtári Minőségi Díjról

Interjú Skaliczki Judittal,
az Oktatási és Kulturális Minisztérium
főosztályvezető-helyettesével

A sajtóetika alapján talán magázni illenék interjúalanyunkat. Csakhogy a '80-as, '90-es években kollégák voltunk a Könyvtártudományi és Módszertani Központban, és ez a hivatalos viszonyon túlmutató kapcsolat jogosít fel bennünket arra, hogy tegezzük Skaliczki Juditot, és talán ennek is köszönhető, hogy az interjú szinte baráti beszélgetéssé alakult.

– Kedves Judit, ha a riporter valami egészen új dologról, addig nem volt újdonságról faggatja az illetékest, a szakembert, akkor első kérdése nem is lehet más, mint hogy megkéri az interjúalanyt, mutassa be ezt az újdonságú dolgot. Mi is arra kérünk tehát, mondd el, mi is lesz a Könyvtári Minőségi Díj. Miért vált szükségessé a bevezetése, milyen előzményeit tarthatjuk számon? Hogyan illeszkedik az európai minőségi-kritériumokhoz, a CAF-hoz?

– Új dolog lesz ez a hazai könyvtárügyben, de nem egészen újdonság Magyarországon. hiszen például a közigazgatásban már bevezették. A hazai könyvtárakban az elmúlt években annyi minden történt a minőségügyben, hogy ehhez már szükséges egy biztosan mérő követelményrendszer alkalmazása. Ez a mérhető minőség a CAF-on (Common Assessment Framework – Közös Értékelési Keretrendszer) alapszik, aminek nemzetközi sztenderdjei vannak. Most egy munkabizottság dolgozza ki, hogy ezt miként lehet a könyvtárakra alkalmazni, hogyan lehet ebből sajátos könyvtári értékelést összeállítani. Nem az a cél, hogy a könyvtárosoknak több munkája legyen, hanem az, hogy megvalósuljon a használóközpontú könyvtár. Ebben a CAF-értékelésben azt kell ugyanis megfogalmazni, hogy milyen területeken kell állandó visszajelzés a használóktól annak érdekében, hogy megtudjuk, ténylegesen azt a szolgáltatást, dokumentumot stb. kapják-e a könyvtártól, amit kívánnak?

Amikor a könyvtári minőségbiztosításhoz hozzákezdünk a könyvtári törvény hatályba lépése után, nem volt egy olyan rendszer, amely egységbe foglalta volna ezeket a könyvtári minőségügyi törekvéseket. A mostani kezdeményezés nem azt jelenti, hogy kötelező lesz a könyvtáraknak minősített könyvtárrá válni, szó sincs arról, hogy központilag kötelezően előírnánk ezt. Viszont lehetősége lesz egy-egy

könyvtár vezetőjének és munkatársainak, hogy ha ilyen módon is meg kívánják magukat méretetni, akkor megtegyék.

– *Most akkor azt lehet feltételezni, amire Te is utáltál, hogy a könyvtárakban eddig is, ha nem is elszigetelten, de külön – külön folyt minőségbiztosítási tevékenység. Most akkor azt lehet mondani, hogy kialakul ennek az országos rendszere és sztenderdje. Tulajdonképpen ez kodifikálja és egységesíti az eddig szétszórtan folyó minőségbiztosítási munkát?*

– Pontosan erről van szó! Amit elkezdünk több évvel ezelőtt, ami tréningeken alapult, aztán egy akkreditált tanfolyam, majd kiadványok révén folytatódott, azt most rendszerbe foglaljuk. Olyan ez, mint a puzzle, amelynek a darabjai egymáshoz illeszthetők. Mindez azért most történik, mert elkezdődnek az európai uniós fejlesztések, amelyekkel az országos könyvtári szolgáltatásokat magasabb szintre kívánjuk emelni, és amelyek segítségével – azokhoz kapcsolódóan – egy-egy könyvtár szolgáltatási színvonalát kívánjuk fejleszteni. Jelentős pénzek kerülnek a könyvtári rendszerbe, és nekünk garantálni kell az állampolgárok számára, hogy ez a pénz megfelelő helyre jut.

– *Hogy még jobban körbejárjuk ezt a kérdést, azt kérdezem, hogy a Könyvtári Minőségi Díj, hogyan viszonyul a „Könyvtári minőségfejlesztés 21” projekthez? Van-e a kettő között valami kapcsolat?*

– Igen. A „Könyvtári minőségfejlesztés 21” egyrészt egy pályázati formában megvalósuló kétszer hároméves projekt volt, másrészt olyan munka, amelynek során egyelőre öt könyvtár valósítja meg lépésről lépésre a minőségfejlesztést a gyakorlatban. Ennek keretében a könyvtárak saját maguk végezték a minősítést.

A „Könyvtári minőségfejlesztés 21” projekt azt mutatja meg, hogy ha egy könyvtár hozzákezd a minőségfejlesztéséhez, akkor milyen lépéseket kell megtennie. Azaz milyen felkészítésre van szükség, milyen munkacsoportot kell felállítani, miként történik a feltételek kidolgozása stb., stb. Szóval számos olyan dolgról van szó, amit a „Könyvtári minőségfejlesztés 21” projektből lehet megtanulni, és amelyek ismerete szükséges a minősített könyvtárrá válásra való felkészüléshez. Nagyon sok dolga lesz ebben a könyvtárosoknak és a Könyvtári Intézetnek is. Elképzelésünk szerint lesz egy olyan egyhetes akkreditált tanfolyam, amelyik arról szól, hogy mitől minősített a könyvtár, és mit kell annak érdekében tennie, hogy minősített lehessen.

– *Ezt majd az adott könyvtárak, a minősítésre jelentkező intézmények munkatársai végzik el?*

– Ezt azok a könyvtárosok végzik el, akik olyan könyvtárban dolgoznak, amelyek pályázni szeretne a minősített könyvtár címre.

– *Milyen feladatai lesznek a Könyvtári Intézetnek ebben a folyamatban?*

– A Könyvtári Intézetnek igen sok feladata lesz. Az élére kell állnia ennek a folyamatnak, és több munkatársának kell értenie a minősítéshez. Gondoljatok bele, pártatlan, minden szempontból kifogástalan minősítési eljárást csak akkor lehet megvalósítani, ha nagyon gondosan és pontosan kidolgozott kritériumok és jól felkészült munkatársak vesznek részt benne.

– Két szintje lesz ennek a könyvtárak minősítésének. Lesz egy pályázat, amelynek eredményeként az adott könyvtár elnyeri a minősített címet, és akkor két-három év után pályázhat magára a Könyvtári Minőségi Díjra.

– Igen, így van, tehát csakis a már minősített könyvtár kaphatja meg később a Könyvtári Minőségi Díjat.

– Ezek szerint két szintje lesz a díjnak, a minősített könyvtár, illetve a Könyvtári Minőségi Díjjal megjelölt intézmény. Mi a különbség a kettő között, és mik a kritériumai az elnyerésüknek?

– Az első szint az, amikor azok a könyvtárak, ahol a minőségügy fontosságát a könyvtárosok magukévá teszik – mert mint mondtam, ez nem kötelező – csatlakoznak egy európai elképzeléshez. Nem árt visszaemlékezni, hogy az európai uniós csatlakozásból következő feladatok sorában volt – az előző stratégiai ciklusban – a minőségfejlesztés is. Most ezt folytatjuk tovább. Ez az első szint, tehát aki ezt fontosnak tartja, aki ezt megtanulja, és teljesíti a kritériumokat, részt vesz a minősítési folyamatban, az minősített könyvtár lesz a majdani minősítő bizottság döntése alapján. A minősített könyvtár jelentkezhethet azután arra a Könyvtári Minőségi Díjra, amit a minisztérium fog megalapítani.

– Természetesen minden pályázó könyvtár munkatársaiban felmerül a kérdés, hogy ugyan könyvtár típusonként vannak a díjnak kategóriái, de azért léteznek óhatatlan területi, adottsági különbségek. A különböző kategóriákat versenyeztetjük-e egymással vagy kategóriákon belül folyik a verseny? Arra gondolok, hogy például egy egyetemi könyvtárat össze lehet-e hasonlítani egy városi vagy községi könyvtárral?

– Az eddigi elképzelések szerint – elképzelésekről beszélek csupán, hiszen most kezdünk a tervek kidolgozásához, majd elkezdődik az előzetes anyagok szakmai, illetve társadalmi vitája – kategóriákon belül folyik majd a verseny. Az lesz az egyik különbség például az „Év Könyvtárával” szemben, hogy eddig a javaslattevő kuratórium összességében egy könyvtárat javasolt a díjra, most viszont a községi, a városi, az egyetemi stb. könyvtárak közül javasol majd a kuratórium egyet-egyét.

– Itt is mondhatják azt, hogy tegyük fel, a községi könyvtárak kategóriáján belül például területi különbségek alapján lehetnek nagy eltérések. Tehát lehetséges, hogy egy Borsod-Abaúj-Zemplén megyei könyvtár többet és jobban dolgozik, mégis kevesebb eredményt mutat fel, mint egy regionális szempontból jobb helyzetben lévő könyvtár?

– Azt gondolom, hogy a kritérium rendszernek erre majd választ kell adnia, azaz kezelni kell tudni a területi különbségekből fakadó különbözőségeket.

– Van-e ennek a díjnak valamiféle pénzügyi vonzata, vagy csupán a dicsőség jut a könyvtárnak?

– Terveink szerint a díjazás támogatással jár.

– Már szó esett azokról a személyekről, akik a minősítést elvégzik az adott könyvtárban.

– Ez nagyon lényeges dolog, és sok munkával jár. Ugyanúgy fel kell majd készíteni a minősítő munkatársakat, mint a könyvtári szakfelügyelőket. Azonban még véletlenül sem szeretném egybemosni a minőségi ügyekben eljáró szakembereket a szakfelügyelőkkel. Egészen más a kötelező szakfelügyelet és egészen más ez a minősítés. Viszont indítani kell a minősítést végzők számára is olyan tanfolyamot, ahol megtanulják, hogy a minősítési munka mit is jelent, a minősítési eljárás hogyan történik.

Kilenc kritériuma és 28 alkritériuma van – az említett CAF nyomán – annak, hogy valamelyik könyvtár alkalmas-e a minősített címre. Külön minősíteni kell a vezetést, a menedzselést, minősíteni kell a szolgáltatásokat, minősíteni kell a használói elégedettséget és még számos tényezőt. Ezeket mind meg kell tanulni, ki kell dolgozni a kérdőívet, meg kell vizsgálni, milyen szakmai tevékenység van mögötte.

– Ez a beszélgetés tulajdonképpen azért születik meg, hogy a könyvtárakat időben felkészítsük a minősítéssel kapcsolatos feladatokra. Tehát mi az, amit még ezzel összefüggésben az indulás előtti pillanatban érdemes elmondani, mi a közvetlen teendő, amit most el lehet végeznie a könyvtárosnak, ha a minőségdíjra szeretne pályázni.

– Legyen nyitott, és szolgálja ki a használókat elkötelezett könyvtárosként a legkorszerűbb ismeretek alkalmazásával. Ez több mindent jelent. Állandó tanulást. önképzést. Elkötelezettséget, hogy szeresse az olvasót és szeresse a munkáját, és talán még azt is, hogy ne keseredjen el a mindennapok meglévő nehézségei miatt, mert azok úgymint mindig lesznek. Aki fásult lesz, az már nem tud mosolyogni, és az baj. Ha tehát az a kérdés, hogy mit tegyenek most a könyvtárosok, akkor az eddigiek mellé hozzáteszem, hogy higgyenek a hivatásuk fontosságában, a munkájukban legyenek derűsek és higgyenek a munkájuk eredményében is.

– Bizonyos területeken nagyon nehéz teljesítménymutatókat kidolgozni, hiszen hogyan lehet például egzakt módon mérni azt, hogy mennyire kedves egy könyvtáros, mennyire barátságos egy könyvtár légköre?

– Tudjátok, a minőség nagyon egyszerű, egyben nagyon bonyolult dolog is. Hiszen, ha az olvasó belép valahová, azt rögtön meg tudja állapítani, hogy ott neki jó, és ott jól érzi magát. (Ezt úgymint megfogalmazhatjuk, hogy „minőségi helyen” van.) Ezt mérhetjük is, például kérdőívekkel.

Az „Év könyvtára” című pályázat esetében már második éve kérdezzük, hogy az olvasó érdemesnek tartja-e a könyvtárat erre a címre vagy sem, és ezek a vélemények nagyon orientálóak.

– Újabb jelenség, hogy a könyvtárak különböző megfontolások miatt nem vették föl magukat a Nyilvános Könyvtárak Jegyzékére. Most a minőségdíjnál van-e olyan kritérium, hogy például csak a jegyzéken szereplő könyvtár nyerheti el, vagy hasonló feltételek megléte szükséges-e a díj kiadásához?

– Erre nézve még konkrétumokat nem tudok mondani, ezekről is megbeszéléseket kell folytatni. Nekem az a véleményem, hogy a könyvtári rendszer egészének kell minőséginek lennie. Miért zárnánk ki bárkit is? Úgy gondolom, hogy nagyon is tág körben lehet versenyeztetni és értékelni a könyvtárakat.

– *Ha a jövőbe nézünk, akkor felmerül a kérdés, körülbelül mikorra lesznek kiképezve a szakértők, mikorra válik napi kérdéssé, hogy be lehet adni a minőségbiztosítási díjra a pályázatot?*

– A 2008. év a felkészülés és felkészítés időszaka lesz, mind a pályázni készülő könyvtárosok, mind a minősítést végzők szempontjából. Úgy prognosztizálom, hogy az év első fele az európai uniós pályázatok beindításával fog eltelni, a második felében kezdődhet a felkészítés szervezése, azaz a felkészítő programok, a speciális tréningek előkészítése. 2009-ben megkezdődhetnek a tanfolyamok, és 2009 második fele, vagy 2010 első fele lehet az az időszak, amikor – ha az eddigiek teljesülnek –, a könyvtárak pályázni tudnak, és a minősítést végző szakértői csoport a pályázó könyvtárak minősítését elvégezheti. Lényeges dolog, hogy legyenek minősítő-képző tanfolyamok, de az is, hogy el lehessen menni tapasztalateserére olyan könyvtárba ahol a minőségbiztosítással régóta, és eredményesen foglalkoznak, továbbá a témába vágó módszertani kiadványokat is meg kell jelentetni. Mindebben a Könyvtári Intézetnek nagyon fontos feladatai lesznek, több munkatársának kell majd a minőségfejlesztéssel foglalkoznia, ezt a munkakörökbe be kell építenie.

Összegzésképpen azt mondhatom, hogy a minőségfejlesztés végül is azt tartalmazza, amit Kazinczy megfogalmazott az epigrammájában „jót, s jól”, és ehhez ad „mankókat”, hogy ezt a célt meg tudjuk valósítani, hogy jól tudjuk szolgálni az olvasókat.

– *Köszönjük a tájékoztatást!*